

# Psalm 49



Septuaginta (LXX)

**1** ψαλμὸς τῷ ασαφ θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν

**2** ἐκ σιων ἡ εὐπρέπεια τῆς ὥραιότητος αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἤξει

**3** ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα

**4** προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ

**5** συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις

**6** καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς κριτίς ἐστιν διάψαλμα

**7** ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι ισραηλ καὶ διαμαρτύρομαι σοι ὁ θεὸς ὁ θεός σού εἰμι ἐγώ

**8** οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε τὰ δὲ ὄλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μού ἐστιν διὰ παντός

**9** οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους

**10** ὅτι ἐμά ἐστιν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ κτήνη ἐν τοῖς ὅρεσιν καὶ βόες

**11** ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὥραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν

**12** ἐὰν πεινάσω οὐ μή σοι εἴπω ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς

**13** μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἷμα τράγων πίομαι

**14** θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου

**15** καὶ ἐπικάλεσαι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ ἐξελοῦμαι σε καὶ δοξάσεις με διάψαλμα

**16** τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός ἵνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου

**17** σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ δόπισσα

**18** εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις

**19** τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα

**20** καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ σίον τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον

**21** ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαι σοι ὅμοιος ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου

**22** σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ μήποτε ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ ρύθμενος

**23** θυσίᾳ αἰνέσεως δοξάσει με καὶ ἐκεῖ ὁδός ἦ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ